

เอกสารอ้างอิง

กมลชัย รัตนสกาวงษ์. อำนาจฟ้องคดีปกครอง. วารสารนิติศาสตร์ 17(กันยายน 2530):
72-84.

กรมการปกครอง. กระทรวงมหาดไทย. ก้าวต่อไปของสมาชิก อส. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ส่วนท้องถิ่น, 2528.

____. เส้นทาง ... อส. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2530.

____. กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบ กองอาสารักษาดินแดน. (เล่ม 1-4). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2530.

กองอาสารักษาดินแดน. กรมการปกครอง. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองอาสารักษาดินแดน.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น, 2518.

กฤษดา ลิ้มพะสุด. การปรับปรุงประสิทธิภาพกองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดในการต่อสู้
เบ็ดเสร็จ. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง,
2532.

จักรา กาญจนวิโรจน์. บทบาทของสมาชิก อส. ในการพัฒนาชุมชน การศึกษาเฉพาะกรณี
กองร้อย อส. อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. เอกสารวิจัย. วิทยาลัย
การปกครอง โรงเรียนนักปกครองระดับสูง.

จิรพรรณ กาญจนะจิตรา. วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: กิ่งจันทร์การพิมพ์, 2527.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์สานต์. นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนอังกฤษ. วารสารกฎหมายปกครอง
6(สิงหาคม 2530): 318-343.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. การปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์เพรส,
2531.

ชูเกียรติ มุทธากาญจน์, พงศธร สัจจชลพันธ์. รวมกฎหมายในหน้าที่ฝ่ายปกครอง. กรุงเทพฯ:
บพิธการพิมพ์, 2532.

- ถาวร เกียรติทับทิว. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532.
- นิรวิชัย ปุณณกันต์. กฎหมายการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- บัญญัติ สุชีวะ. กฎหมายลักษณะทรัพย์สิน. กรุงเทพฯ: โรงสยามการพิมพ์, 2528.
- ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พัลล์ เนียมบุญชร. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1-6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.
- โกศิน พลกุล. นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปกครอง 6(สิงหาคม 2530): 281-330.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. เอกสารเรื่องเสือป่า. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2513.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กฎหมายมหาชน. (หน่วยที่ 1-7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- มานิช จรมาศ. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 1-2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์การมหาชนอิสระ. วารสารนิติศาสตร์ 19(ธันวาคม 2532): 59-78.
- สมาน รั้งลิโยภุชงค์ และ สุธี สุทธิสมบุญ. การบริหารราชการ. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชนจำกัด, 2530.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. วิธีวิทยาการทางกฎหมาย. คำบรรยายนิติศาสตรบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2531. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. กฎหมายระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการ
กฤษฎีกา. กรุงเทพฯ: บริษัทประชาชนจำกัด, 2530.

สำราญ ดันเรืองศรี. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของสมาชิก อส. ศึกษาจากทัศนะ
ของเจ้าหน้าที่ระดับอำเภอ สมาชิก อส. และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน. กรุงเทพฯ
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

เสริมสุข ไกรทวานิช. กฎหมายเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของ
รัฐ. คำบรรยายนิสิตปริญญาโท สาขากฎหมายมหาชน ประจำปีการศึกษา 2531.

พิทยา บวรวัฒนา. รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2533.

วิทยาลัยการทัพบก. โรงเรียนเสนาธิการทหารบก. การพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง. 2527.
(อัดสำเนา)

_____. กำลังกึ่งทหารและกำลังประชาชน. 2531. (อัดสำเนา)

_____. นโยบาย คำสั่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ปลส. 2529.

วิชญ์ เครื่องงาม. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, 2530.

วัยวัฒน์ ชักรัตน์. การเตรียมประชาชนชาวไทยให้พร้อมสำหรับยุทธศาสตร์การต่อสู้เบ็ดเสร็จ.
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, 2531.

วีรศักดิ์ คุปตานนท์. การพิทักษ์พื้นที่เขตหลังในกรณีพิพาทชายแดนไทยลาว จังหวัดพิษณุโลก.
กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, 2532.

อมร จันทรสมบูรณ์. กฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ: บริษัทรุ่งเรืองศิลปการพิมพ์, 2525.

_____. เพราะเหตุใดจึงมีวารสารกฎหมายปกครอง. วารสารกฎหมายปกครอง
9(เมษายน 2533): 3-10.

_____. ศาลปกครอง. วารสารกฎหมายปกครอง 9(เมษายน 2533): 41-91.

อมราวดี อังคสุวรรณ. กฎหมายอาญาและอำนาจรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อยของ
สังคม. วารสารกฎหมาย 12(ตุลาคม 2531): 109-117.

ภาษาอังกฤษ

- Corwin, Edward S. The constitution and what It means today. 13th
ed. New Jersey: Princeton Universiton Press, 1974.
- Stahl, Clenn O. Public Personnel Administation. 5th ed. New York:
Harper & Brothers Pulbisher, 1962.

הכנת

ภาคผนวก ก

ตราครุฑ

คำสั่งกองอำนวยการรักษาดินแดน

ที่ 50/2531

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติกองอำนวยการรักษาดินแดน

ด้วยกองอำนวยการรักษาดินแดนจะได้ดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างบทบาทและภาระหน้าที่ของกองโดยพิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติ กองอำนวยการรักษาดินแดน พ.ศ.2497 รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบันและแนวทางดำเนินการในภายหน้า

เพื่อให้การพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างบทบาทหน้าที่ของ อส. เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องและรวดเร็ว จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติ กองอำนวยการรักษาดินแดนดังต่อไปนี้

1. นายวิลาศ ภูศิลป์	หน.ง.กบ.	เป็นประธานคณะกรรมการ
2. นายปกครอง สุนทรสุทธิ	จพง.ปค.6	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
3. นายวัลลภ เศรษฐโกมุท	จพง.ปค.5	เป็นกรรมการ
4. นายอภิรักษ์ จันทรังษี	จพง.ปค.5	เป็นกรรมการ
5. นายพงษ์ศักดิ์ ชมภูบึง	-	เป็นกรรมการ
6. นายสำราญ ดันเรืองศรี	จพง.ปค.5	เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งพิจารณาพระราชบัญญัติ กองอำนวยการรักษาดินแดน พ.ศ.2497 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นรายมาตรา โดยพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะเกี่ยวกับโครงสร้างบทบาทหน้าที่ของ อส. ที่เหมาะสม และเสนอผลการพิจารณาให้ ผอ.อส.ทราบภายในวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

สั่ง ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2531.

นายกกองเอก ปฐม วรรณะภูติ

(ปฐม วรรณะภูติ)

ผอ.อส.

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติ

กองอาสารักษาดินแดน

พ.ศ. 2497

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2497

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า.-

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้.-

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.
2497"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป และจะใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในท้องที่ใด
บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งมีข้อความแย้งหรือขัดต่อพระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้
บังคับในท้องที่นั้น

หมวดที่ 1

การจัดตั้งกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 4 ให้จัดตั้งกองอาสารักษาดินแดนเป็นองค์การขึ้นอยู่ในกระทรวงมหาดไทย
มีฐานะเป็นนิติบุคคล เรียกว่า "กองอาสารักษาดินแดน"

มาตรา 5 กองอาสารักษาดินแดน แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ

- (1) ส่วนกลาง
- (2) ส่วนภูมิภาค

มาตรา 6 ให้กรรมการคณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าสิบคน และไม่เกินยี่สิบคน เรียกว่า "คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดน" ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นรองประธานโดยตำแหน่ง ส่วนกรรมการอื่น เลขาธิการและรองเลขาธิการนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(หมายเหตุ มาตรา 6 นี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดย "พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504" มาตรา 3 และใช้ข้อความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้แล้วนี้)

มาตรา 7 คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดน มีอำนาจและหน้าที่จัดและดำเนินงานกองอาสารักษาดินแดนโดยทั่วไปตามนโยบายและวิชาการเทคนิคของสภาความมั่นคงแห่งชาติ และวางระเบียบและข้อบังคับสำหรับกองอาสารักษาดินแดน ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดวิธีรับสมัคร วิธีคัดเลือก และการให้ออกจากสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
- (2) กำหนดยศ ชั้น ของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
- (3) กำหนดเหล่าของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
- (4) กำหนดหลักสูตร การอบรม และการฝึก
- (5) กำหนดการใช้จ่ายและงบประมาณของกองอาสารักษาดินแดน
- (6) กำหนดการเก็บ รักษา และการใช้อาวุธ

(หมายเหตุ มาตรา 7 นี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดย "พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504" มาตรา 4 และให้ใช้ข้อความใหม่แทน ดังที่ได้พิมพ์ไว้แล้วนี้)

มาตรา 8 กองอาสารักษาดินแดนส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย กองอาสารักษาดินแดน จังหวัด และกองอาสารักษาดินแดนอำเภอ ตามชื่อท้องที่ได้ประกาศตั้งขึ้น

มาตรา 9 ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนอำนาจการปกครองบังคับบัญชา รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลังของแต่ละหน่วยในกองอาสารักษาดินแดนให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 10 วินัย และการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่และสมาชิกของอาสารักษาดินแดน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 11 การเข้าเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ให้กระทำโดยวิธีรับสมัครผู้อาสา แต่ถ้าในท้องที่ใดไม่มีบุคคลสมัครหรือมีบุคคลสมัครไม่เพียงพอตามความต้องการ จะกำหนดให้ท้องที่นั้นมีการเรียกบุคคลให้สมัครเพื่อคัดเลือกเข้าเป็นสมาชิก โดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ และให้ถือว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นับแต่วันได้รับสมัครหรือได้รับการคัดเลือก

มาตรา 12 สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังนี้

- (1) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในท้องที่ที่เข้าเป็นสมาชิก
- (2) มีสัญชาติไทย
- (3) มีอายุตั้งแต่ 17 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์
- (4) มีร่างกายสมบูรณ์ และสมควรแก่การเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน
- (5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ไม่เป็นพระภิกษุ สามเณร หรือนักบวชแห่งศาสนาใด
- (7) ไม่เป็นสมาชิกกองอาสาภาษาใด
- (8) ไม่เป็นทหารหรือตำรวจประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (9) ไม่เป็นผู้มีพฤติการณ์อันเป็นที่รังเกียจ เช่น เป็นคนเสเพลอันธพาลหรือเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย เป็นต้น

มาตรา 13 ข้าราชการที่เป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน จะปฏิบัติหน้าที่ของกองอาสารักษาดินแดนได้ ในเมื่อไม่ติดราชการจำเป็น

มาตรา 14 สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน มี 3 ประเภท คือ

- (1) ประเภทสำรอง คือ สมาชิกที่ยังไม่ได้เข้ารับการฝึกหัดและอบรม
- (2) ประเภทประจำกอง คือ สมาชิกที่ได้รับการฝึกหัดและอบรม และบรรจุอยู่ใน

อัตรากำลัง

(3) ประเภทกองทุน คือ สมาชิกที่ได้ปลดออกจากประจำกอง

มาตรา 15 การรับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อรับสมัครหรือคัดเลือก

หมวด 2

หน้าที่ของกองอาสารักษาดินแดน

"มาตรา 16 กองอาสารักษาดินแดนมีหน้าที่.-

- (1) บรรเทาภัยที่เกิดจากธรรมชาติและการกระทำของข้าศึก
- (2) ทำหน้าที่ตำรวจรักษาความสงบภายในท้องที่ร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจ
- (3) รักษาสถานที่สำคัญและการคมนาคม
- (4) ป้องกันจลาจล สดับรับฟัง และรายงานข่าว
- (5) ทำการช่วยให้ความสะดวกแก่ฝ่ายทหารตามที่ทหารต้องการ และตัดทอนกำลัง
ข้าศึก
- (6) เป็นกำลังสำรองส่วนหนึ่งที่พร้อมจะเพิ่มเติมและสนับสนุนกำลังทหารได้เมื่อ
จำเป็น"

(หมายเหตุ มาตรา 16 นี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดย "พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504" มาตรา 5 และให้ใช้ข้อความใหม่แทน ดังที่ได้พิมพ์ไว้แล้วนี้)

มาตรา 17 เจ้าหน้าที่และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนมีหน้าที่

- (1) กระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบ
- (2) ปฏิบัติตามหน้าที่ ระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 18 ผู้บังคับบัญชามีอำนาจที่จะสั่งใช้กำลังของกองอาสารักษาดินแดนให้ทำ
การตามอำนาจหน้าที่ได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 19 เมื่อประกาศใช้กฎอัยการศึกในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่และสมาชิกกอง
อาสารักษาดินแดนอยู่ในบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

หมวด 3

ธงประจำกอง เครื่องหมาย และ เครื่องแบบ

มาตรา 20 ให้มีธงประจำกอง และ เครื่องหมายสำหรับกองอาสารักษาดินแดนกับ เครื่องแบบสำหรับสมาชิกตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4

การอบรมและการฝึก

มาตรา 21 สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนต้องเข้ารับการอบรม การฝึกหัด และ การฝึกซ้อมตามหลักสูตรและระยะเวลาที่คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดนกำหนด

มาตรา 22 สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนที่ถูกเรียกเข้ารับการอบรม การฝึกหัด และการฝึกซ้อมตามหลักสูตรของกองอาสารักษาดินแดนก็ดี หรือในเวลาปฏิบัติหน้าที่ก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างให้ความสะดวกแก่สมาชิก ไม่ตัดเงินรายเดือนหรือค่าจ้างภายในกำหนดเวลาไม่เกินสองเดือน และไม่ตัดรอนสิทธิอันควรได้ของสมาชิกเหล่านั้น

หมวด 5

สิทธิของสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 23 สมาชิกกองอาสารักษาดินแดนประเภทประจำกอง อาจได้รับสิทธิบางประการตลอดระยะเวลาที่ยังประจำกองอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดนกำหนด

มาตรา 24 เมื่อสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ จะได้รับการรักษาพยาบาลตามที่คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดนกำหนด

มาตรา 25 เมื่อสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนประสบอันตรายถึงชีวิต หรือพิการทุพพลภาพเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ โดยอนุโลม

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 26 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 27 ผู้ใดแต่งเครื่องแบบ หรือประดับ หรือใช้ธง หรือเครื่องหมายที่กำหนดขึ้นตามบทบัญญัติในมาตรา 20 โดยไม่มีสิทธิที่จะแต่ง ประดับ หรือใช้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 28 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา 22 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

หมวด 7

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 29 เจ้าหน้าที่หรือสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน ในระหว่างทำการตามหน้าที่ให้ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ วางระเบียบและออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้"

(หมายเหตุ มาตรา 30 นี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดย "พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504" มาตรา 6 และให้ใช้ข้อความใหม่แทน ดังที่ได้พิมพ์ไว้แล้วนี้)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 71 ตอนที่ 14 วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2497 หน้า 285 โดยมีเหตุผลดังนี้.-

"เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การป้องกันประเทศชาติในสถานการณ์สงครามปัจจุบันเป็นหน้าที่ของประชาชนพลเมืองทุกคนที่จะต้องร่วมมือช่วยเหลือ และจะต้องได้รับการศึกษาอบรมเพื่อให้มีความรู้ในการที่จะป้องกันตนเองและประเทศชาติ จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมและจัดหน่วยการบังคับบัญชาเตรียมไว้แต่เวลาปกติ

- พระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2504 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 78 ตอนที่ 19 วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2504 โดยมีเหตุผลดังนี้.-

"เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 มาตรา 7 บัญญัติให้คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดน มีอำนาจหน้าที่จัดและดำเนินงานกองอาสารักษาดินแดน ตามนโยบายและวิชาการทางเทคนิคของสภาป้องกันราชอาณาจักร แต่บัดนี้ สภาป้องกันราชอาณาจักรต้องถูกยกเลิกไป โดยพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ.2502 แล้ว

สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 ให้สอดคล้องกันด้วย นอกจากนี้ สมควรให้กองอาสารักษาดินแดนขึ้นอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงกลาโหมร่วมกัน และเพิ่มอำนาจและหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการกลางกองอาสารักษาดินแดน ในการกำหนดเหล่าของกองอาสารักษาดินแดน และกำหนดหน้าที่กองอาสารักษาดินแดนเพิ่มขึ้น"

ภาคผนวก ค

พระราชบัญญัติ

กองอาสารักษาดินแดน (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2504

บทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับนี้มี 6 มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

- (1) ให้ยกเลิกความในมาตรา 6, 7, 16 และมาตรา 30 ของพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 และให้ใช้ความใหม่แทน
 - (2) ความที่ให้ใช้ใหม่ได้พิมพ์ไว้ในพระราชบัญญัติกองอาสารักษาดินแดนฉบับแรกแล้ว
-

ภาคผนวก ง

พระราชบัญญัติ

วินัยกองอาสารักษาดินแดน

พ.ศ.2509

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 กันยายน พ.ศ.2509

เป็นปีที่ 21 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวินัยกองอาสารักษาดินแดน

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวินัยกองอาสารักษาดินแดน
พ.ศ.2509"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

วินัย

มาตรา 4 วินัย คือ การที่ต้องประพฤติ หรือปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ และ
แบบธรรมเนียมของกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 5 ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เฉพาะใน
ขณะที่รวมกันอยู่เป็นหมู่ หมวด กองร้อย หรือในเวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่ ต้องรักษาวินัยตามที่
บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้กระทำผิดวินัยต้องรับทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2

มาตรา 6 การกระทำผิดวินัยให้รวมถึงการกระทำต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) ดื้อดึง ขัดขืน หลีกเลียง หรือ ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับ
บัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่

(2) ไม่รักษาระเบียบการเคารพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย

(3) ไม่รักษามารยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียม ของกองอาสารักษา

ดินแดน

(4) ก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีในกองอาสารักษาดินแดน

(5) เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือ เลินเล่อต่อหน้าที่

(6) กล่าวเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

(7) ใช้กิริยาวาจาไม่สมควร หรือ ประพฤติไม่สมควร

(8) ไม่ตักเตือนสั่งสอน หรือ ไม่ลงทัณฑ์ผู้อยู่ในบังคับบัญชาที่กระทำผิด

ตามโทษานุโทษ

(9) เสพสุราเมาจนเสียกิริยา หรือ เสพยาเสพติดให้โทษ

(10) กระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเชิงบังคับผู้บังคับบัญชา เป็นทางทำให้

เสียวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 7 ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่อง อบรม เจ้าหน้าที่ และสมาชิกกองอาสารักษา
ดินแดนให้ประพฤติ หรือ ปฏิบัติตนอยู่ในวินัยโดยเคร่งครัด

หมวด 2

การลงทัณฑ์

มาตรา 8 ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย

(1) ภาคทัณฑ์

(2) ทัดทกรรม

(3) กักบริเวณ

มาตรา 9 ภาคทัณฑ์ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัยแต่มีเหตุอันควรปรานีโดย
แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏไว้เป็นหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 10 ทัดทกรรม ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัยโดยให้ทำงาน สุขาภิบาล
งานโยธา หรือ งานอื่นทำนองเดียวกันเพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งคนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

มาตรา 11 กักบริเวณ ใช้สำหรับลงแก่ผู้กระทำผิดวินัย โดยกักตัวไว้ในบริเวณ
หนึ่งบริเวณใด ตามแต่จะกำหนดให้

มาตรา 12 ห้ามลงทัณฑ์อย่างอื่นนอกจากทัณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 8 และ
ให้ลงทัณฑ์ได้เพียงสถานเดียว

มาตรา 13 ผู้ใดมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ขึ้นไต่ และผู้ใดเป็นผู้รับทัณฑ์ขึ้นไต่ให้เป็น
ไปตามตารางขึ้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์ และตารางกำหนดทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้รักษาการแทน หรือ ผู้ทำการแทน ในตำแหน่งใดให้ถือ
เสมือนเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แต่ถ้าผู้นั้นมียศตั้งแต่ชั้นนายหมู่ลงมา จะใช้อำนาจของตำแหน่ง
ผู้บังคับบัญชาหมวดขึ้นไปในการลงทัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้

ผู้ที่เห็นว่าทัณฑ์ขึ้นไต่ ให้ถือเสมือนมียศชั้นนั้น

มาตรา 14 ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ และ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน เฉพาะใน
เวลาปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ในบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารตามกฎหมาย ว่าด้วยกองอาสารักษา
ดินแดน ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารเป็นผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้ใด จะมีตำแหน่งผู้บังคับบัญชาชั้นไต่ มีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ขึ้นไต่
ให้ถือเกณฑ์ตามตารางเกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 ก่อนที่จะลงทัณฑ์ผู้ใด ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อทำ
การสอบสวน ผู้เป็นประธานกรรมการต้องมียศสูงกว่าผู้ถูกสอบสวน และผู้ที่เป็นกรรมการต้องมี
ยศไม่ต่ำกว่าผู้ถูกสอบสวน

ในกรณีที่ผู้กระทำผิดได้กระทำผิดต่อหน้าที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ หรือได้รับ
 สารภาพต่อผู้บังคับบัญชานั้น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ สั่งลงทัณฑ์ได้โดยไม่ต้องตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวน

มาตรา 16 การสั่งลงทัณฑ์ผู้ใด ต้องพิจารณาให้ได้ความชัดเสียก่อนว่า ผู้นั้นได้
 กระทำผิดจริง แล้วจึงสั่งลงทัณฑ์ตามสมควรแก่ความผิด และในคำสั่งลงทัณฑ์ให้แสดงความผิด
 ว่ากระทำผิดวินัยตามมาตราใด และข้อใด

มาตรา 17 การสั่งลงทัณฑ์ผู้บิยศตั้งแต่ชั้นนายหมวดขึ้นไป ให้ผู้สั่งลงทัณฑ์รายงาน
 ตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการ

มาตรา 18 ถ้าผู้กระทำผิดจะต้องได้รับทัณฑ์เกินกว่าอำนาจที่ผู้บังคับบัญชาชั้นใดจะสั่ง
 ลงทัณฑ์ได้ ให้รายงานชี้แจงแสดงความผิดของผู้กระทำผิด ตลอดจนความเห็นในการที่จะสั่ง
 ลงทัณฑ์ เสนอไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์ได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานั้น
 พิจารณาสั่งการต่อไป

มาตรา 19 เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงทัณฑ์ผู้ใดแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือผู้สั่ง
 ลงทัณฑ์อาจสั่ง เพิ่มทัณฑ์ ลดทัณฑ์ หรือ ยกทัณฑ์เสียก็ได้ ในกรณีสั่งเพิ่มทัณฑ์ ทัณฑ์ที่สั่งเพิ่มขึ้นนั้น
 รวมกับทัณฑ์ที่สั่งไว้แล้วต้องไม่เกินอำนาจของผู้ที่สั่งเพิ่ม

หมวด 3

การร้องทุกข์

มาตรา 20 เมื่อผู้อยู่ในบังคับบัญชาเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจ หรือสั่งลงทัณฑ์
 ในทางที่ผิด หรือไม่เป็นธรรม หรือผิดกฎหมาย ระเบียบแบบธรรมเนียม หรือ วินัยกองอาสา
 รักษาดินแดน หรือเห็นว่าตนเสียประโยชน์หรือสิทธิความที่ควรได้ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา
 เหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบชัดว่าตนได้รับความเดือดร้อนจากผู้ใด ให้ร้องทุกข์ต่อ
 ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน เพื่อเสนอต่อไปตามลำดับชั้นจนถึงผู้ที่สั่งการได้ส่วนและแก้ไข
 ความเดือดร้อนนั้นได้

มาตรา 21 การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือมีรายละเอียดและเหตุผลโดยชัดเจน พร้อมด้วยลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ คำร้องทุกข์ฉบับใดไม่มีลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ จะรับพิจารณาไม่ได้ แต่ถ้ำร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ผู้รับคำร้องทุกข์บันทึกข้อความสำคัญในเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นไว้ พร้อมกับลงวันที่ เดือน ปี และลายมือชื่อผู้รับคำร้องทุกข์ แล้วอ่านให้ผู้ร้องทุกข์ฟังตามที่จดไว้ และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้

มาตรา 22 การร้องทุกข์จะกระทำได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามร้องทุกข์แทนผู้อื่น และห้ามลงชื่อรวมกัน หรือเข้าร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน และห้ามประชุมกันเพื่อจะหาหรือ เรื่องจะร้องทุกข์

มาตรา 23 ห้ามร้องทุกข์ในเวลาที่คุณกำลังเข้าแถว หรือในขณะที่กำลังทำหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด และห้ามร้องทุกข์ก่อนยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่ที่มีเหตุร้องทุกข์เกิดขึ้น

มาตรา 24 ห้ามร้องทุกข์ว่าผู้บังคับบัญชาลลงทัณฑ์หนักเกินไป ถ้ำหากผู้บังคับบัญชานั้นได้ลงทัณฑ์เกินอำนาจที่จะกระทำได้ ตามที่บัญญัติไว้ใน หมวด 2

มาตรา 25 เมื่อผู้ใดร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบดังกล่าวแล้ว และเวลาล่วงพ้นไปเจ็ดวันยังมีได้รับคำชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนก็ยังไม่ปลดเปลื้องไป ให้ร้องทุกข์ใหม่ต่อผู้บังคับชั้นสูงถัดขึ้นไปเป็นลำดับอีก และในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้วแต่เมื่อใด

มาตรา 26 ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์รีบได้ส่วนและแก้ความเดือดร้อนหรือชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์ เข้าใจโดยด่วน จะเพิกเฉยเสียไม่ได้ ผู้ใดเพิกเฉยให้ถือว่ากระทำผิดวินัยกองอาสารักษาดินแดน

มาตรา 27 เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับคำร้องทุกข์ได้ชี้แจงแก่ผู้ร้องทุกข์แล้วหากผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดสงสัย ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้ ในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใด และได้รับคำชี้แจงอย่างไร

มาตรา 28 ในกรณีปรากฏว่า ข้อความที่ร้องทุกข์ เป็นความเท็จ หรือการร้องทุกข์
 กระทำไปโดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์กระทำผิดวินัยของอาสา
 รักษา
 ดินแดน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พระราชบัญญัติวินัยของอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2509 ประกาศในราชกิจจา
 นุเบกษา เล่มที่ 83 ตอนที่ 83 วันที่ 27 กันยายน 2509

" เหตุผลในการใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ มาตรา 10 แห่ง
 พระราชบัญญัติของอาสารักษาดินแดน พ.ศ.2497 กำหนดว่า วินัยและการ
 ลงโทษผู้กระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่และสมาชิกของอาสารักษาดินแดนให้เป็นไป
 ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยของอาสารักษาดินแดน จึงได้ตราพระราชบัญญัติวินัยของ
 อาสารักษาดินแดนขึ้น "

ตารางชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์

ตำแหน่ง	เป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้น	เป็นผู้รับทัณฑ์ชั้น
ผู้บัญชาการ	1	-
รองผู้บัญชาการ	2	-
ผู้ช่วยผู้บัญชาการ	3	-
ผู้บังคับการจังหวัด	4	ก
รองผู้บังคับการจังหวัด	5	ข
ผู้บังคับกองร้อย	6	ค
รองผู้บังคับกองร้อย	7	ง
ผู้บังคับหมวด	8	จ
จำกองร้อย	-	ฉ
ผู้บังคับหมู่	-	ช
สมาชิกประเภทประจำกอง	-	ซ

ตารางเกณฑ์เทียบชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร

ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามมาตรา 14

ตำแหน่ง	เกณฑ์เทียบ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	ผู้บัญชาการ
แม่ทัพ	รองผู้บัญชาการ
ผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองพลบิน	ผู้ช่วยผู้บัญชาการ
ผู้บังคับกรม ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับการบิน	ผู้บังคับการจังหวัด
ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือชั้น 1 ผู้บังคับฝูงบิน หรือ ผู้บังคับการเรือชั้น 2	รองผู้บังคับการจังหวัด
ตันเรือชั้น 1 ผู้บังคับหมวดบินชั้น 1 ผู้บังคับกองร้อย	
ผู้บังคับการเรือชั้น 3 ตันเรือชั้น 2 ผู้บังคับหมวดบินชั้น 2	ผู้บังคับกองร้อย
ผู้บังคับหมวด ตันเรือชั้น 3 ผู้บังคับหมวดบินชั้น 3	รองผู้บังคับกองร้อย

ตารางกำหนดทัณฑ์

ผู้ลงทัณฑ์	ทัณฑ์กรรม						กักบริเวณ					
	ผู้รับทัณฑ์						ผู้รับทัณฑ์					
	ชั้น ฉ	ชั้น ช	ชั้น ซ	ชั้น ก	ชั้น ข	ชั้น ค	ชั้น ง	ชั้น จ	ชั้น ฉ	ชั้น ช	ชั้น ซ	
วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	วัน	
ชั้น 1	3	3	3	20	30	45	60	60	90	90	120	
ชั้น 2	3	3	3	15	20	30	45	45	60	60	90	
ชั้น 3	3	3	3	7	10	15	20	20	45	45	60	
ชั้น 4	3	3	3	-	-	3	7	7	15	15	20	
ชั้น 5	3	3	3	-	-	-	5	5	10	10	15	
ชั้น 6	2	2	2	-	-	-	3	3	7	7	10	
ชั้น 7	-	2	2	-	-	-	-	-	3	3	7	
ชั้น 8	-	1	1	-	-	-	-	-	-	2	5	

หมายเหตุ

- 1) กำหนดทัณฑ์ในตารางนี้ คือ กำหนดที่สูงสุด ผู้ลงทัณฑ์จะสั่งเกินกำหนดนี้ไม่ได้ แต่ต่ำกว่าได้
- 2) ทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่า ทำทัณฑ์กรรมทุก ๆ วัน จนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งนั้นผู้ที่สั่งลงทัณฑ์จะกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินวันละ 6 ชั่วโมง แต่ถ้าให้อยู่เวรยามในวันหนึ่งต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาอยู่เวรตามปกติ ผู้ใดจะสั่งลงทัณฑ์กรรมให้กำหนดโดยชัดเจนว่า ทัณฑ์กรรมกี่วัน วันละกี่ชั่วโมง

ประวัติผู้เขียน

นายสำราญ ดันเรืองศรี เกิดวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2495 ที่อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ.2518 สำเร็จการศึกษาปริญญา
นิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ.2529 สำเร็จการ
ศึกษาปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เมื่อปี พ.ศ.2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อ พ.ศ.2531 เริ่มรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิชาการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ปลัดอำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ปลัดอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ประจำ
แผนกกำลังพล กองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ
(เจ้าพนักงานปกครอง ระดับ 6) อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา